

18.73x23.53	1	עמוד 40	לאשה	04/2020	72745671-9
ח? נשים בישראל בשנות המדינה הראשונות - מאת שרון גב - 25910					

חדר משלך | מה שטוב לנשים, מה שרע לנשים וכל מה שבאמצע | דפנה ארד

בן-גוריון, לטיפולך

הקם משרד לענייני נשים

” האשה מה אומרת? ” (מאגנס, 2020) ספר חדש של ד"ר שרון גבע, חוקרת ומרצה להיסטוריה ומגדר, מתאר רגעי מפתח בשנותיה הראשונות של ישראל, כפי שהשתקפו מבעד למדורי הנשים ועיתונות התקופה (כן, גם שבועון "לאשה").

בספרה מחזירה גבע את הכבוד האבוד ל"האשה במדינה", כתב העת הפמיניסטי הראשון שראה אור בין השנים 1949 ל-1953, ונשכה. מי שכתבה, ערכה והוציאה אותו כמעט לבדה הייתה עו"ד תהילה מטמון, שעמדה בשנים אלה בראש האיגוד לשוויון זכויות נשים בישראל. היא לקחה על עצמה להתייחס לאירועי השעה מהווית הנשית, לבחון את הייצוג הנשי בממשלות הראשונות, לבקר את ארגוני הנשים, לדווח באופן שוטף על מעמד הנשים בעולם ועל מאבקייהן ולשמש במה לגילוי אחווה בין נשים וזירה "להתווכח בינינו לבין עצמנו על הוויות העולם ועל בעיותינו כנשים".

בכתב העת שלה היא קראה לדוד בן-גוריון להקים משרד לענייני "בית ונשים" בממשלת ישראל הראשונה, שידאג למילוי חובות הממשלה כלפי האישה ויקדם הצעות לחוקים ותיקונים בחוק לחתימה לשוויון בין נשים לגברים. במכתב התשובה, שנשלח ב־8 במרץ,

יום האישה הבינלאומי, והיה מעין סירוב מגומס, כתב בן-גוריון: "השאלות שעוררתן בתזכיר המצורף הובאו בחשבון בעת סידורי הממשלה החדשה".

כשהתקבל בכנסת חוק שוויון זכויות האישה, היא סברה שהוא "מטיל רק אבק אשליות בעיני הנשים", כי האפליה תתגלה

ד"ר שרון גבע

על מדרגות הרבנות, וביקרה את החוק באופן שנותר אקטואלי עד היום: "הצעירות סוברות כי כמוהן כגברים ורק בשעה שהגיעו למשבר משפחתי מתגלה להן האמת והן עומדות ומשתוממות: 'מה? אנו המתגייסות לצבא, הממלאות את כל החובות המוטלות על כל אזרח אין לנו בעצם כל זכויות אישיות?' והיה גם חידוש נוסף של העיתון - התייחסות למקרי אונס ועבירות מין הנעשים בארצנו.